

Arrest

nr. 235 918 van 19 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 15 november 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat F. JACOBS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij, de heer A.H.A.S., als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Jeddah, Saoedi-Arabië, op 8 juni 1993. U heeft de Jemenitische nationaliteit, bent Arabier van origine en moslim. U bent ongehuwd en u heeft geen kinderen.

U bent in Saoedi-Arabië geboren aangezien uw vader daar verbleef. Uw vader en moeder zijn gescheiden, ongeveer 21 jaar geleden. Uw vader verblijft op heden in Saoedi-Arabië, uw moeder verblijft sinds korte tijd in Griekenland. U werd opgevoed door de tweede echtgenote van uw vader. U heeft drie volle broers. Uw oudste broer verblijft op heden in Groot Brittannië, uw broer A.(...) E.(...)

A.(...) S.(...) (CG X, OV X) verblijft op heden in België. Hij diende, samen met u, op 6 februari 2019 zijn verzoek om internationale bescherming in. Uw jongste broer S.(...) verblijft op heden in Jemen. Enkele weken geleden vernam u dat hij door de Houthis gevangen genomen werd. U heeft ook nog twee halfbroers. Zij verblijven op heden in Saoedi-Arabië, op basis van hun Saoedische nationaliteit die ze doorgekregen hebben van hun moeder.

U heeft uw gehele leven bij uw familie in Jeddah, Saoedi-Arabië, verbleven. U behaalde uw diploma van het hoger secundair onderwijs in Jeddah. Tot uw achttien jaar verbleef u daar op basis van het verblijfsstatuut van uw vader, vervolgens had u een verblijfsvergunning op basis van uw werk. U werkte als verkoper en was kassamedewerker. Kort voor uw vertrek uit Saoedi-Arabië in maart 2018, had u problemen met uw verblijfsvergunning. U kreeg problemen met uw garant, alsook had de 'Saoedisering' tot gevolg dat u niet langer in Saoedi-Arabië kon verblijven. In maart 2018 ging u voor het eerst in uw leven naar Jemen. U verbleef bij uw oom langs vaderskant in Sanaa. Tijdens uw verblijf in Jemen werd u verschillende keren aangesproken door de Houthis, ze wilden u rekruteren. Omwille hiervan en omwille van de algemene veiligheidssituatie in Jemen, besloot u Jemen te verlaten.

Rond april 2018 heeft u Jemen verlaten, alleen. U reisde via Soedan naar Turkije. Vervolgens kwam u aan in Griekenland waar u ongeveer acht maanden verbleef. U verbleef zeven maanden op het eiland Kos en ongeveer een maand in Athene. U ontving de status van subsidiaire bescherming in Griekenland op 9 oktober 2018. Na uw verblijf in Athene, reisde u door naar Italië en reisde u verder door naar België. In België diende u op 6 februari 2019 uw verzoek om internationale bescherming in.

U verliet Griekenland omwille van de algemene levensomstandigheden, u verwijst naar de gebrekkige toegang tot medische zorg, huisvesting, werk en taal. U geeft aan dat u deze levensstandaard niet wilt. U wilt niet ingaan op illegale voorstellen om geld te verdienen. Op vlak van discriminatie en veiligheid geeft u tevens enkele voorbeelden van voorvallen waarmee u te maken kreeg. Zo ervaaarde u discriminatie op de bus en in de supermarkt. U geeft aan dat u in het vluchtelingenkamp beledigd werd wanneer u stond aan te schuiven in de rij voor voedsel en wanneer u voetbal speelde. Ook verwijst u tevens naar twee incidenten met een autobestuurder waarbij uw broer aanwezig was, maar u geeft aan dat de situaties niet escaleerden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw twee originele paspoorten, een kopie van uw identiteitskaart en een USB stick met bestanden die verwijzen naar de algemene levensomstandigheden in Griekenland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u de status van subsidiaire bescherming verkregen heeft in Griekenland, op 9 oktober 2018. U ontving uw verblijfskaart in Griekenland met geldigheid van 9 oktober 2018 tot 8 oktober 2021 (CGVS p.6-10, Hellenic Republic, Ministry of Migration Policy, dd. 01.04.2019).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming beroept u zich op de onveilige situatie en discriminatie die u ervaarde.

Op vlak van discriminatie en veiligheid haalt u enkele voorbeelden aan. Als voorbeelden verwijst u naar een situatie waarbij u bij het opstappen op een bus, de toegang geweigerd werd door een buschauffeur, maar dat een andere vrouw u verdedigde (CGVS p.8). U geeft bovendien aan dat u gefouilleerd werd in de supermarkt (CGVS p.9). U geeft aan dat u zich in een onveilige situatie bevond in het kamp, u verwijst naar een voorval waarbij u werd voorgestoken in de rij bij de voedselbedeling. Nadat u die persoon hierover aansprak, haalde hij er vier mannen bij, werd u op uw borst aangeraakt en werd u uitgelachen (CGVS p.7). Ook tijdens het spelen van voetbal werd er naar u geroepen (CGVS p.7). U haalt ook een voorbeeld aan waarbij een Griekse autobestuurder ruzie zocht met u en uw broer E.(...), maar dat u deze situatie kon bekoelen zodat deze niet escaleerde (CGVS p.8), ook haalt u een voorbeeld aan waarbij uw broer E.(...) geraakt werd door een auto en de autobestuurder jullie uitdaagde. Ook deze situatie is niet geëscaleerd (CGVS p.9-10). Met betrekking tot deze voorvallen dient het CGVS op te merken dat deze voorvallen 'an sich' onvoldoende zwaarwichtig zijn om te spreken over een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstig schade. Wat betreft de toegang tot bescherming van de Griekse autoriteiten, geeft u aan dat u enkel bij hen terecht kon indien u letsels had (CGVS p. 8). Er dient opgemerkt te worden dat door het feit ze aangaven dat u met letsels terecht kon bij hen (CGVS p.7, 8), er bescherming voorhanden was. U geeft aan dat u geen andere stappen ondernomen heeft om uw veiligheid te garanderen, dat u zo weinig mogelijk het kamp verliet en trachtte om problemen te vermijden (CGVS p.9). Uw verklaringen volstaan geenszins om te besluiten dat u niet in de mogelijkheid was een beroep te doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten, dan wel in de toekomst niet bij de Griekse autoriteiten zou terecht kunnen.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Daarnaast doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder verklaart u dat u geen rechten had, zo spreekt u over eten dat beschimmeld was, het niet mogelijk was om werk te vinden, dat u enkel benaderd werd met illegale werkvoorstellen. Verder had u geen toegang tot scholen om de taal te leren (CGVS p.8). Daarnaast haalt u de gebrekkige medische zorg aan (CGVS p.7, 8-9).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de subsidiaire beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op

verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wanneer u spreekt over de problemen die u ondervond op vlak van huisvesting, toegang tot medische zorgen, financiële ondersteuning en toegang tot werk en het leren van de taal, dient het CGVS vooreerst op te merken dat dit louter problemen van socio-economische aard zijn. Het is algemeen geweten dat Griekenland een grote vluchtelingenstroom te verwerken krijgt. Toch blijkt uit uw verklaringen dat Griekenland in de mate van het mogelijke tegemoet komt aan de noden van verzoekers om internationale bescherming en personen die internationale bescherming verkregen. U geeft aan dat u in het vluchtelingenkamp in een container sliep, dat u een slaapzak ter beschikking kreeg (CGVS p.7). Daarnaast geeft u aan dat de Griekse autoriteiten een bedrag van 90 euro toekenden per maand tijdens uw verblijf op Kos (CGVS p.9, 10). Toen u naar Athene ging, geeft u aan dat u een periode van drie maanden diende te wachten op uw financiële ondersteuning (CGVS p.10). Uit uw verklaringen blijkt dat de Griekse autoriteiten wel degelijk inspanningen leverden om financiële hulp te bieden. Ook het feit dat u aangeeft dat u drie maanden diende te wachten op een financiële ondersteuning na het verkrijgen van uw verblijfsvergunning, wat louter een blote bewering is, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat Griekenland wel degelijk bereid is in de mate van het mogelijke hulp te bieden. Wat betreft uw verklaringen dat bankkaarten geweigerd werden aan personen met de Jemenitische nationaliteit (CGVS p.8-9), dient opgemerkt te worden dat dit louter een blote bewering is. Bovendien geeft u aan dat u na die ene bank geen verdere aanvraag meer heeft gedaan, wat tevens niet kan overtuigen (CGVS p.9). Met betrekking tot het zoeken naar huisvesting geeft u aan dat u ingeschreven stond bij een immokantoor, u geeft aan dat u op een wachtlijst stond (CGVS p.10). In de periode dat u diende te wachten, stelt het CGVS vast dat u terecht kon in verlaten scholen (CGVS p.7). Ook hieruit blijkt dat er initiatieven bestaan om dakloosheid tegen te gaan. Over de gebrekkige medische zorg die u aanhaalt, dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat medische zorgen wel degelijk voorhanden waren in Griekenland. Zo geeft u aan dat u toegang had tot de medische hulppost in het kamp (CGVS p.9). U geeft aan dat u na bevraging over uw klachten, geneesmiddelen kreeg (CGVS p.9). Ook vertelt u over de medische opvolging van uw broer E.(...). U geeft aan dat hij werd opgevolgd in de kliniek van het kamp, en dat hij omwille van de dringendheid van zijn klachten voorrang kreeg (CGVS p.9). U geeft aan dat hij naar spoedgevallen werd doorverwezen en in het ziekenhuis onderzoeken onderging (CGVS p.9). Hieruit blijkt dat medische zorgen in Griekenland beschikbaar zijn, niets uit uw verklaringen wijst erop dat u in de toekomst hier geen beroep op zou kunnen doen. Het feit dat u aangeeft dat u zelf moest instaan voor een bepaald gedeelte van de kosten (CGVS p.8, 9) doet hieraan geen afbreuk. Bovendien verklaart u dat u bij het verkrijgen van uw verblijfsvergunning een medische verzekering kreeg, en dat u met behulp van deze medische verzekering bijvoorbeeld korting had op geneesmiddelen (CGVS p.10).

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u al na een maand op het vasteland, Griekenland verlaten heeft (CGVS p.6). Hieruit volgt, en dat hoeft niet te verbazen, dat het CGVS van oordeel is dat u geen toereikende inspanningen geleverd heeft die uw verklaringen verder kunnen staven. Met betrekking tot uw verklaringen dienen tevens de volgende opmerkingen gemaakt te worden. In dit kader verwijst het CGVS nogmaals naar de financiële vergoeding die u kon verwachten en uw plaats op de wachtlijst van het immokantoor (CGVS p.10). U heeft met andere woorden geen tijd gelaten om het resultaat hiervan af te wachten. Wat uw verklaringen betreft dat het moeilijk was om aan werk te geraken (CGVS p.10), wordt wederom verwezen naar het gegeven dat u reeds een maand na het ontvangen van uw verblijfsvergunning Griekenland verliet. U heeft met andere woorden geen afdoende inspanningen geleverd om uw verklaringen te staven. Het feit dat u niet wilde ingaan op illegale voorstellen doet hieraan geen afbreuk. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u toegang had tot bepaalde initiatieven en organisaties die ondersteuning boden op vlak van eten en kleding (CGVS p.10).

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen

die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).

Vervolgens dienen de door u neergelegde documenten besproken te worden. Uw twee originele Jemenitische paspoorten en de kopie van uw identiteitskaart uit Saoedi-Arabië hebben betrekking op uw identiteit en herkomst die door het CGVS niet betwist worden. Wat betreft de door u neergelegde USB stick die u neerlegt ter illustratie van de algemene situatie in Griekenland, dient opgemerkt dat uw persoonlijke situatie in bovenstaande paragrafen wordt besproken en deze niet de appreciatie van het CGVS in positieve zin ombuigt.

Volledigheidshalve wordt aangestipt dat het CGVS tevens het verzoek om internationale bescherming van uw broer E.(...) niet-ontvankelijk heeft verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat Griekenland u internationale bescherming heeft verleend en u dus niet teruggeleid mag worden naar Jemen.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij, de heer A.E.A.S., als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Jemenitische nationaliteit te bezitten en een moslim van Arabische origine te zijn. U bent geboren in Jeddah, Saudi-Arabië, waar u van uw geboorte tot aan uw vertrek op 11 april 2018 woonde. U bent tot het derde middelbaar naar school gegaan en werkte nadien als arbeider in een fabriek. Uw broer (A.(...) H.(...) A.(...) S.(...), CG X en OV X) verblijft momenteel ook in België en heeft hier eveneens een verzoek om internationale bescherming ingediend. In Saudi-Arabië had Mohammed Bin Salman, de Saudische kroonprins, een wet ingevoerd om Saudi's voorrang te geven op de arbeidsmarkt. Als gevolg van deze wet werd u op een gegeven moment door uw werkgever ontslagen, waarop uw werkgever u een opzegtermijn van een maand had gegeven om te stoppen met werken. U riskeerde het land uitgezet te worden en besloot daarom Saudi-Arabië op 11 april 2018 te verlaten. Via Turkije reisde u naar Griekenland, waar u op 23 mei 2018 toekwam en u een verzoek om internationale bescherming besloot in te dienen. Op 4 september 2018 werd u vervolgens in Griekenland de vluchtelingenstatus toegekend.

In Griekenland werd u echter niet goed behandeld, was de bevolking racistisch en werd u gediscrimineerd. Zo haalt u aan dat iemand zowel u als een van uw vrienden op straat omver had proberen te rijden en de politie hier niets tegen deed omdat u geen verwondingen had. Ook had u een keer de bus genomen en had u netjes tickets gekocht voor de bus, maar moest u van de buschauffeur uitstappen omdat de bus zagezegd voor toeristen bestemd was. Het was pas nadat een andere passagier tussenbeide gekomen was dat u op de bus mocht blijven zitten. Daarnaast was er in

Griekenland geen huisvesting en leefde u na het verkrijgen van uw subsidiaire beschermingsstatus als dakloze op straat. Gedurende de periode dat u in Griekenland verbleef had u bovendien ook medische problemen, zo had u last van bacteriën in uw buik en had u schurft, maar desondanks kreeg u er geen adequate medische hulp. Omwille van de slechte levensomstandigheden besloot u Griekenland uiteindelijk te verlaten. Eind december 2018 verliet u Griekenland en reisde u per boot van Griekenland naar Italië. Van Italië reisde u vervolgens met het vliegtuig verder naar België. U kwam hier aan op 5 januari 2019 en diende op 23 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw Jemenitisch paspoort en een medisch attest van u en van uw broer Hani voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u op 4 september 2018 de subsidiaire beschermingsstatus hebt verkregen in Griekenland en u er een verblijfskaart gekregen hebt die geldig is van 4 september 2018 tot 3 september 2021 (zie info Griekenland in het administratief dossier en CGVS, p. 8).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u in eerste instantie gelden dat u in Griekenland slecht behandeld werd en u er racisme en discriminatie ervaarde (CGVS, p. 9-15).

Wat betreft het racisme en discriminatie haalt u enkele voorbeelden aan. Zo verwijst u naar incidenten waarbij iemand zowel u als één van uw vrienden op straat had proberen omver te rijden en u racistisch uitgescholden werd. Ook haalt u een voorval aan waarbij u een keer de bus genomen had en u netjes de bustickets had gekocht, maar u van de buschauffeur moest uitstappen omdat de bus zagezegd enkel voor toeristen bestemd was (CGVS, p. 9-12). Deze door u aangehaalde elementen zijn 'an sich' echter onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Wat betreft de toegang tot bescherming van de Griekse autoriteiten geeft u aan dat zij niets doen en enkel in actie komen als iemand breuken of verwondingen oploopt. Daar u aangeeft dat zij pas in actie komen vanaf het moment dat u breuken of verwondingen hebt, blijkt echter dat er wel degelijk bescherming van de Griekse autoriteiten voorhanden was. Dit wordt bovendien eveneens aangetoond door het gegeven dat u wel degelijk naar de politie kon stappen, uw verklaringen ter plaatse afgenomen werden en de Griekse politie zei dat ze de zaak gingen afhandelen (CGVS, p. 10). Voorgaande volstaat geenszins om te besluiten dat u niet in de mogelijkheid was een beroep te doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten, dan wel in de toekomst niet opnieuw bij de Griekse autoriteiten zou terecht kunnen.

In tweede instantie beroept u zich op de slechte leefomstandigheden in Griekenland. Zo zou u er geen adequate medische zorgen gekregen hebben en kreeg u vanaf de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus geen hulp meer van de Griekse autoriteiten. Bovendien was er in Griekenland geen huisvesting en leefde u na het verkrijgen van uw subsidiaire beschermingsstatus als dakloze op straat (CGVS, p. 10-15).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen/Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wat betreft de door u aangehaalde levensomstandigheden en problemen die u ondervonden zou hebben op het vlak van huisvesting, financiële ondersteuning en medische zorgen, dient het CGVS vooreerst op te merken dat dit louter problemen van socio-economische aard zijn. Het is algemeen geweten dat Griekenland een grote vluchtelingenstroom te verwerken krijgt. Toch blijkt uit uw verklaringen dat Griekenland in de mate van het mogelijke tegemoet komt aan de noden van verzoekers om internationale bescherming en personen die internationale bescherming genieten. Zo geeft u aan dat u tijdens uw verblijf op het eiland Kos, waar u verbleef tot oktober 2018, opvang kreeg in een vluchtelingenkamp en u ter plaatse in een caravan kon verblijven. Daarenboven kreeg u tijdens uw verblijf op Kos ook een financiële ondersteuning van 90€ per maand. Hoewel u hierbij aangeeft dat u deze financiële ondersteuning in Athene niet meer kreeg, blijkt uit uw verklaringen echter wel dat u na een wachttijd van drie maanden recht had op een maandelijkse financiële ondersteuning van 150€ (CGVS, p. 9-10 en 12). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat de Griekse autoriteiten wel degelijk inspanningen leverden om financiële hulp te bieden. Dat u aangeeft dat u na het verkrijgen van uw beschermingsstatuut drie maanden diende te wachten op een financiële ondersteuning, wat louter een blote bewering is, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de Griekse autoriteiten wel degelijk bereid zijn in de mate van het mogelijke hulp te bieden. Dat u in Athene geen bankkaart ontvangen zou hebben omwille van uw Jemenitische nationaliteit is eveneens een blote bewering. Bovendien geeft u aan dat u, nadat die ene bank uw bankkaart geweigerd had, geen verdere navraag meer had gedaan bij andere banken, hetgeen evenmin kan overtuigen (CGVS, p. 12-13).

Voorts laakt u het gebrek aan huisvesting in Griekenland. Zo haalt u aan dat u na het verkrijgen van uw subsidiaire beschermingsstatus op straat belandde en u in Athene in een leegstaande school diende te verblijven waar ook drugbendes en andere bandieten verbleven (CGVS, p. 11 en 13). Dat u, die de subsidiaire beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen recht meer had op gratis opvang is niet abnormaal. Daarenboven blijkt uw verklaringen geenszins dat u zelf, op eigen initiatief, pogingen ondernomen heeft om een eigen verblijfplaats te zoeken. Hiernaar gevraagd geeft u enkel aan dat u geen geld had om de huur te betalen. U zou in Athene echter noch bij de Griekse autoriteiten noch bij andere hulporganisaties navraag gedaan hebben over huisvestingsmogelijkheden of hulp bij het vinden van huisvesting (CGVS, p. 13). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland evenmin pogingen ondernomen hebt om werk te vinden en in uw eigen onderhoud te voorzien (CGVS, p. 14). Gezien het voorgaande en gelet op het feit dat u Griekenland reeds een drietal maanden na de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus verliet, moet worden besloten u zelf onvoldoende inspanningen heeft gedaan om te proberen een leven op te bouwen in Griekenland.

Hoewel u verder nog aanhaalt dat u in Griekenland geen medische zorgen kreeg, blijkt uit uw verklaringen dat er wel degelijk medische zorgen voorhanden waren. Zo kon u in Griekenland klaarblijkelijk wel naar een dokter gaan en werden u pijnstillers voorgeschreven. Daarenboven blijkt uit de verklaringen van uw broer ook dat u op een gegeven moment een zwelling had, u door een arts gediagnosticeerd werd, u hierna naar de spoedgevallen doorverwezen werd en er vervolgens een MRI-scan werd genomen waarbij u enkel 30€ diende te betalen voor de tracer (zie CGVS A.(...) H.(...) A.(...) S.(...), p. 9). Hieruit blijkt bijgevolg dat u wel degelijk medische hulp gekregen hebt in Griekenland. Zelfs al zou deze bijstand elementair geweest zijn, dan nog blijkt hieruit dat er wel degelijk nota werd genomen van uw medische toestand en men u in de mate van het mogelijke probeerde bij te staan. Daarenboven zou u in Athene nooit op eigen initiatief pogingen ondernomen hebben om medische zorgen te krijgen, zo bent u niet naar een dokter of ziekenhuis gegaan en heeft u ook geen onderzoek gedaan naar organisaties die u eventueel konden bijstaan bij het vinden van medische hulp (CGVS, p. 14).

U toont derhalve niet concreet aan dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen waaronder de gezondheidszorg. U maakt zodoende niet aannemelijk dat uw situatie aldaar de hogergenoemde drempel inzake zwaarwegendheid zou bereiken.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Uw paspoort toont immers enkel uw identiteit, herkomst en nationaliteit aan, een element dat momenteel niet ter discussie staat. De door u voorgelegde medische documenten tonen enkel aan dat u bij uw aankomst in België last had van uw buik en jeuk en u daarvoor een medische behandeling hebt gekregen. U geeft bovendien zelf aan dat uw medische problemen ondertussen opgelost zijn (CGVS, p. 6-7).

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging

van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet werd beperkt om een welbepaalde reden.

Volledigheidshalve wordt nog aangestipt dat het CGVS tevens het verzoek om internationale bescherming van uw broer H.(...) niet-ontvankelijk heeft verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u de subsidiaire beschermingsstatus geniet in Griekenland en u bijgevolg niet kan worden teruggeleid naar Jemen, doch wel naar Griekenland."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het eerste en enige middel voert verzoeker aan:

"Schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna : het Handvest) en met artikels 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna : de Procedurerichtlijn).

Schending van art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 48/3 en 48/4, 48/7 en 57/6 § 3, 3° van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling;

Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur waaronder de zorgvuldigheidsplicht , principes van machtsoverschrijding ;

Schending van artikel 3 van de Conventie van de Mens getekend te Rome op 04.11.1950; (EVRM)

Schending van artikel 4 Van de Charte ;".

Verzoeker citeert de geschonden geachte bepalingen en onderbouwt het verweer als volgt:

"Dat het CGVS de ernst van de problematiek van de verzoekende partij betwijfelt en minimaliseert, door te stellen dat de twee broers voorbarig zouden zijn vertrokken en geen voldoende tijd zouden zijn gebleven om zich aan te passen en op die manier aan , kortom , een normaal leven te geraken, rekening gehouden met de Griekse economische context, die inderdaad lager ligt dan de Europese gemiddelde.

Dat het CGVS echter hierbij de eerste reden van het verzoek van de verzoekende partij totaal negeert, nl het feit dat de jongste verzoek ernstig ziek geworden is in Griekenland en dat zij allerminstens niet tijdig behandeld werd;

Dat de verzoekende partij de Griekse autoriteiten verwijt, de situatie langdurig niet au sérieux te hebben genomen en slechts gereageerd te hebben wanneer de situatie zodanig verergerd was dat het verwaarloosde geval dan subiet een spoedgeval werd.

Intussen hadden de schimmels het ganse spijverteringsstelsel aangetast.

E.(...) bewaart hiervan steeds een gevoeligheid die zijn dagelijks leven moeilijk maakt.

Dat de brers tevens naar de oorsprong van de besmetting hebben gewezen, nl het eten van brood die door de schimmel was aangetast.

Dat het CGVS hiermede niet rekening gehouden heeft, noch met het feit dat beide broers hierdoor geen enkele trouw in het Grieks systeem nog kunnen betuigen.

Verder hebben de verzoekende partijen heel concreet bijna steeds op straat geleefd .

Concreet houdt dit in dat de verzoekende partij nie in staat was zelfstandig te leven en op eigen been in haar elementaire behoeften te voorzien .

De verzoekende partij wenst te benadrukken dat zij echt gemotiveerd was om een leven op te bouwen in Griekenland;

Dat het bewijs dat de Griekse staat in haar plichten faalt ivm asielpcedure en migratie blijkt uit het recent verslag van de Belgische rapporteur De Sutter , daterende van maart 2019 ; [Engelstalig rapport]

Dat het relaas van de verzoekende partij aan het licht van deze informatie volkomen geloofwaardig voorkomt.

Dat dit verslag bijkomend de argumentatie van het CGVS weerlegt in verband met :

- Het feit dat er verschillen kunnen bestaan in de economische opvangomstandigheden die de verschillende leden van de Unie kunnen bieden aan asielzoekers of vluchtelingen;
- de rechtspraak van het EHRM naar waar het CGVS verwijst om zijn stelling te stelen;

Dat de beslissing verder concreet, geen rekening houdt met de Arresten dd 19.03.19 die door het HJEU getroffen werden inzake Jawo, C-163/17, Sharqawi en Magomadov samengevoegde zaken C -297/17, C-318/17 319/17 en C -428/17.

Dat het Hof van Justitie het volgende geoordeeld heeft : [...]

Dat het CGVS niet tot een daadwerkelijk onderzoek is overgegaan van de concrete situatie van de verzoekende partij in Griekenland en evenmin zijn beslissing steunt op een concreet en recente informatie van de concrete situatie in dewelke erkende vluchtelingen in Griekenland geraken;

Dat de situatie van asielzoekers in Griekenland duidelijk niet aanvaardbaar is, ondanks het feit dat deze reeds verbeterd is, en deze situatie heeft de verzoekende partij ervaren vanaf het ogenblik dat zij in Griekenland als asielzoeker is aangekomen.

Dat het CGVS hiermee geen rekening houdt.

Dat in casu de beslissing louter gestereotypeert voorkomt :

De Commissaris Generaal beperkt zich inderdaad tot een louter gestereotypeerde verwijzing naar de relevante feiten van de procedure en een theoretische uiteenzetting ivm het feit dat naargelang het land binnen de EU en naargelang de mensen binnen een land. de toestand van de mensen grondig kan verschillen wat betreft hun materieel vermogen en dat dit niet eigen is aan de status van vluchteling, doch algemeen toepasbaar;

Dat de verzoekende partij echter niet "enkel** om de materiele toestand en omstandigheden van opvang klaagt doch vernederende en onmenselijke levensvoorwaarden aanklaagt: in Griekenland kreeg zij geen kans om noemenswaardige levensvoorwaarden te krijgen waarmee zij redelijk kon verwachten dat na enkele moeilijke jaren zij gewoon zou kunnen leven in een niet - mensenonterende context ;

Dat de verzoekende partij's verklaringen ook ondersteund worden door een vrij te raadplegen, ruime documentatie die naar een erbarmelijke toestand van de vluchtelingen in Griekenland wijst;

Dat de verzoekende partij geen toegang had tot een noemenswaardige instelling voor werkzoekers ;

Dat in casu tevens dient te worden herinnerd dat sedert de Griekse crisis, een groot deel van de inheemse Griekse bevolking zelf werkloos is ...In casu 42% van de % eind 2010);

"Sinds 2010 zijn naar schatting tegen de 400.000 jonge Grieken geëmigreerd naar voornamelijk andere Europese landen. Het zijn twintigers en dertigers, van wie driekwart een universitaire opleiding heeft. En de meesten zullen niet gauw naar Griekenland terugkeren, zo blijkt uit verschillende studies.

Intussen loopt de werkloosheid iets terug, maar blijft die nog steeds de hoogste van de EU-lidstaten: 18,5 procent. De jeugdwerkloosheid, tot 25 jaar, is nu tegen de 39 procent. Van nieuwe banen die worden gecreeerd, vormen flexibele en parttime contracten meer dan de helft. En bij veel banen zijn de lonen laag. >> <https://nos.nl/artikel/2285614-werkloosheidgriekenland-nog-altijd-hoog-iongeren-op-baneniacht-in-buitenland.html>

[...]

Dat talrijke bronnen de stelling van het CGVS tegenspreken ;

Dat sinds de Arresten MSS TEGEN BELGIE van het EHRM ANNO 2011, de Dublin overdrachten niet meer als legaal kunnen worden aanzien zij schenden inderdaad art 3 van het EVRM ;

De Europese rechters hadden systemische tekortkomingen in het Grieks asielstelsel weerhouden, zowel met betrekking tot de opvang als met de asielprocedure zelf ;

Intussen heeft de Griekse regering de asielwetten gewijzigd et heeft het aantal asielaanvragen ook drastisch gestegen, volgens de EASO 55 000 aanvragen versus 13000 twee jaar geleden ;

Dat Griekenland echter steeds geen land is voor asielzoekers, mensen die naar bescherming uitkijken ;

Evenmin kunnen erkende vluchtelingen in Griekenland hun leven heropbouwen ;

In een juridisch verslag dat de levensomstandigheden van de Griekse asielzoekers nauwkeurig omsschrijft, stelt een Grieks NOG die actief is in de mensenrechtenverdediging, R.S..A. dat : «Les droits et la protection effective n'existent que sur le papier» ;

Daar waar de beschermingsstatus integratiemogelijkheden binnen de Griekse samenleving zou moeten bieden, is dit niet het geval ;

De asielzoekers zijn de eerste slachtoffers van het verval van het Grieks systeem;

Onaangepaste levensvoorwaarden, precariteit en bedreigingen die de veiligheid raken komen hier nog bij;

Gender bedreigingen, aanval van minderjarigen, uitbating op alle niveau's, racistische aanvallen....

De NGO detailleert in haar verslag het gebrek aan voedsel, water

En elektriciteit, de onmogelijkheid om toegang tot zorgen te geraken alsmede het leven in skatts ;

Ook wordt gesteld dat erkende vluchtelingen ook maandenlang in de Hotspots dienen te blijven .

In casu was de verzoekende partij op Lesbos in Moria Kamp

De tussenkomst van NGO's is niet van aard om structurele tekortkomingen te wissen en kan zich niet substitueren aan de staat ;

Dat alle getuigenissen die opgenomen werden eensluidend zijn : de situatie is onverdragelijk en de mensen denken er zelfs aan naar hun land terug te keren

[...]

Dat de verzoekende partij haar rechten in Griekeland aangast werden, zodat artikel 3 van het EVRM geschonden werd daar waar artikel 3 van het EVRM ongeschonden dient te blijven en de staten een positieve verplichting oplegt : [...]

Het recht op een daadwerkelijk beroep, gewaarborgd bij artikel 47 van het Handvest en bij artikel 39 van de Procedurerichtlijn, aangehaald in B.4.3 en B.4.4, behoort tot de «basisbeginselen » en de « fundamentele waarborgen » die zijn ingevoerd bij de richtlijn.

In dat opzicht heeft het Hof van Justitie geoordeeld:

« Bijgevolg zijn de beslissingen waartegen de asielzoeker overeenkomstig artikel 39, lid 1, van richtlijn 2005/85 beroep moet kunnen instellen, de beslissingen die een afwijzing van het asielverzoek inhouden om redenen ten gronde of, in voorkomende gevallen, om formele of procedurele redenen die een beslissing ten gronde uitsluiten » (HvJ, 28 juli 2011, C-69/10, Samba Diouf, punt 42).

De beslissing tot de eerdere “ niet-inoverwegingneming van de meervoudigeasielaanvraag “ thans de beslissing die de aanvraag onontvankelijk verklaart, houdt effectief de verwerping van de asielaanvraag in en valt bijgevolg onder de categorie van beslissingen waartegen een daadwerkelijk beroep moet openstaan.

Het recht op een daadwerkelijk beroep erkend bij artikel 47 van het Handvest moet, met toepassing van artikel 52, lid 3, ervan, worden gedefinieerd met verwijzing naar de betekenis en de draagwijdte die het Europees Verdrag voor de rechten van de mens eraan geeft. Het veronderstelt bijgevolg eveneens dat het beroep schorsend is en een strikt en volledig onderzoek van de grieven van de verzoekers door een autoriteit met een bevoegdheid met volle rechtsmacht mogelijk maakt.

Het recht op een daadwerkelijk beroep zoals gewaarborgd in het asielcontentieux bij artikel 39 van de voormelde richtlijn is overigens niet van toepassing op de maatregel tot verwijdering van het grondgebied, maar wel op de beslissing tot verwerping van de asielaanvraag. Hieruit vloeit voort dat het een onderzoek veronderstelt, niet alleen van de grief afgeleid uit het risico van schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens in geval van uitzetting van de verzoeker naar een land waar dat risico bestaat, maar eveneens van de grieven afgeleid uit de schending van de bepalingen met betrekking tot de toekenning van de status van vluchteling of van de subsidiaire bescherming.

Uit hetgeen voorafgaat, vloeit voort dat het verschil in behandeling, ten aanzien van de mogelijkheid om een daadwerkelijk beroep in te stellen tegen de beslissing die een einde maakt aan de asielprocedure, onder asielzoekers naargelang zij al dan niet afkomstig zijn uit een veilig land, of reeds een eerste asielaanvraag hebben ingeleid, berust op een criterium dat niet wordt toegestaan door de Procedurerichtlijn en dat derhalve niet relevant is.

Dat het terugleiden van de beroepstermijn van 30 dagen naar 10 of 5 dagen niet beantwoordt aan het recht tot een effectief beroep:

Dat deze vaststelling ook reeds volstaat om de beslissing nietig te maken

Dat de RVV reeds de schorsing van de uitvoering van een beslissing van weigering van inoverwegingsname van een meervoudige asielaanvraag geschorst heeft op grond van dezelfde of gelijkaardige redenering :

Artikel 47 van het Handvest bepaalt: [...]

Dat de beslissing genomen door het CGVS , zijnde een beslissing die de aanvraag NIET ontvankelijk verklaart , dient te worden vernietigd.

De motivering is nog ernstig , noch coherent, Het is onredelijk en kan niet begrepen worden;

Dat dit eveneens volstaat om de beslissing nietig te maken

Dat de verzoekende partij 's verklaringen ook ondersteund worden door een vrij te raadplegen, ruime documentatie die naar een erbarmelijke toestand van de vluchtelingen in Griekenland wijst;

Dat de verzoekende partij haar rechten in Griekenland aangetast werden, zodat artikel 3 van het EVRM geschonden werd daar waar artikel 3 van het EVRM ongeschonden dient te blijven en de staten een positieve verplichting oplegt :

[...].”

Beoordeling

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, “*Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*”, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, “*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*”, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, “*Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*”, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekers in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

Artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie heeft dezelfde inhoud als voormeld artikel 3 van het EVRM, minstens maakt verzoeker niet het onderscheid tussen beide artikelen inzake de inhoud en uitwerking.

2.4. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers' verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. De Raad dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De uitvoerige opsomming van wetbepalingen en het uitvoerig citeren van rechtspraak en landeninformatie in het verzoekschrift impliceren immers niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven.

Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoekers internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissingen stellen dat aan verzoekers in 2018 internationale bescherming werd toegekend in Griekenland en dit gegeven wordt niet betwist door verzoekers. Verzoekers brengen evenmin informatie bij waaruit blijkt dat zij thans niet langer over de subsidiaire beschermingsstatus zouden beschikken in Griekenland.

2.5. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die een internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 84-85 e.v.).

Verzoekers kunnen het vermoeden slechts weerleggen wanneer zij aantonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoekers' terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat zij vanwege hun bijzondere kwetsbaarheid, buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer de verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 90 e.v.).

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekers niet aantonen dat hun levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken.

Verzoekers herhalen in het verzoekschrift hun verklaringen met betrekking tot hun voorgehouden precaire levensomstandigheden in Griekenland en verwijzen hiertoe uitgebreid naar landeninformatie. Deze landeninformatie vormt een belangrijk aspect bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Echter, situaties brengen geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich mee wanneer verzoekers niet in een situatie terechtkomen die zo ernstig is dat hun toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, ook al wordt de situatie gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 91).

Verzoekers' uitgebreide verwijzing naar landenrapporten kan geen afbreuk doen aan de individuele beoordeling van de omstandigheden inzake hun verblijf in Griekenland.

Verzoekers stellen dat de ziekte van de "jongste" verzoeker in Griekenland niet tijdig behandeld werd, dat zij de situatie te lang niet serieus hebben genomen *"waardoor het verwaarloosde geval dan een subiet een spoedgeval werd"*, dat de schimmels intussen het ganse spijsverteringsstel aantasten waardoor *"hij nog steeds een gevoeligheid heeft die zijn dagelijks leven moeilijk maakt"* en zij geen enkele *"trouw"* in het Griekse systeem kunnen betuigen.

Dergelijke elementen kunnen niet gelezen worden in de notities van hun persoonlijk gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op basis van hun verklaringen ter zake kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan ook terecht het volgende vaststellen voor wat betreft eerste verzoeker *"Over de gebrekkige medische zorg die u aanhaalt, dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat medische zorgen wel degelijk voorhanden waren in Griekenland. Zo geeft u aan dat u toegang had tot de medische hulp post in het kamp (CGVS p.9). U geeft aan dat u na bevraging over uw klachten, geneesmiddelen kreeg (CGVS p.9). Ook vertelt u over de medische opvolging van uw broer E.(...). U geeft aan dat hij werd opgevolgd in de kliniek van het kamp, en dat hij omwille van de dringendheid van zijn klachten voorrang kreeg (CGVS p.9). U geeft aan dat hij naar spoedgevallen werd doorverwezen en in het ziekenhuis onderzoeken onderging (CGVS p.9). Hieruit blijkt dat medische zorgen in Griekenland beschikbaar zijn, niets uit uw verklaringen wijst erop dat u in de toekomst hier geen beroep op zou kunnen doen. Het feit dat u aangeeft dat u zelf moest instaan voor een bepaald gedeelte van de kosten (CGVS p.8, 9) doet hieraan geen afbreuk. Bovendien verklaart u dat u bij het verkrijgen van uw verblijfsvergunning een medische verzekering kreeg, en dat u met behulp van deze medische verzekering bijvoorbeeld korting had op geneesmiddelen (CGVS p.10)."*

en voor wat betreft tweede verzoeker:

"Hoewel u verder nog aanhaalt dat u in Griekenland geen medische zorgen kreeg, blijkt uit uw verklaringen dat er wel degelijk medische zorgen voorhanden waren. Zo kon u in Griekenland klaarblijkelijk wel naar een dokter gaan en werden u pijnstillers voorgeschreven. Daarenboven blijkt uit de verklaringen van uw broer ook dat u op een gegeven moment een zwelling had, u door een arts gediagnosticeerd werd, u hierna naar de spoedgevallen doorverwezen werd en er vervolgens een MRI-scan werd genomen waarbij u enkel 30€ diende te betalen voor de tracer (zie CGVS A.(...) H.(...) A.(...) S.(...), p. 9). Hieruit blijkt bijgevolg dat u wel degelijk medische hulp gekregen hebt in Griekenland. Zelfs al zou deze bijstand elementair geweest zijn, dan nog blijkt hieruit dat er wel degelijk nota werd genomen van uw medische toestand en men u in de mate van het mogelijke probeerde bij te staan. Daarenboven zou u in Athene nooit op eigen initiatief pogingen ondernomen hebben om medische zorgen te krijgen, zo bent u niet naar een dokter of ziekenhuis gegaan en heeft u ook geen onderzoek gedaan naar organisaties die u eventueel konden bijstaan bij het vinden van medische hulp (CGVS, p. 14)."

Dat zij nu aangeven dat zij niet serieus werden genomen en tweede verzoeker door de traagheid van de Grieken een ernstige aandoening heeft opgelopen die op de spoeddienst behandeld diende te worden, vindt geen weerslag in hun eerdere verklaringen. Dergelijke bijkomende verklaringen zijn dan ook niet van aard om de motivering te weerleggen.

Verzoekers slagen er met hun verweer in het verzoekschrift niet in om voorgaande vaststellingen in de bestreden beslissingen *in concreto* te weerleggen.

Zij beperken er zich in wezen ook toe te benadrukken dat hun persoonlijke omstandigheden dienen te worden beoordeeld in het licht van de algemene informatie met betrekking tot de situatie voor erkende vluchtelingen in Griekenland.

De Raad benadrukt echter dat verzoekers hiermee niet aantonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland buiten hun wil en persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen over verzoekers' persoonlijke omstandigheden in de bestreden beslissingen.

De stelling dat verzoekers in geval van terugkeer naar Griekenland zullen blootgesteld worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen, is derhalve slechts gebaseerd op hypothesen en algemene landeninformatie zonder dat verzoekers *in concreto* aantonen dat zij in een situatie zouden belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het

EVRM, ook al kan worden aangenomen dat hun situatie door onzekerheid of een verslechtering van hun levensomstandigheden gekenmerkt wordt.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoekers geen elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kunnen beroepen op de bescherming die hen reeds werd toegekend in Griekenland.

2.6. De loutere bewering dat “het terugleiden van de beroepstermijn van 30 dagen naar 10 of 5 dagen niet beantwoordt aan het recht tot een effectief beroep” wordt op generlei wijze onderbouwd of *in concreto* op onderhavige zaken toegepast. Verzoekers’ verweer inzake het recht op een effectief beroep kan derhalve niet worden aangenomen.

2.7. Wat betreft het arrest “*M.S.S. / België en Griekenland*” gewezen door het EHRM d.d. 21 januari 2011 waarnaar verzoekers refereren, merkt de Raad voorts op dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in 2018 bij Algemene Vergadering heeft geoordeeld dat Dublintransfers van verzoekers om internationale bescherming naar Griekenland niet langer *a priori* uitgesloten geacht worden. De Raad maakt principieel niet langer een bezwaar maar herinnert wel aan de nood aan een individuele beoordeling van de merites eigen aan elke zaak, met oog voor eventuele indicatoren van kwetsbaarheid in hoofde van de verzoekende partij (RvV 8 juni 2018, nr X). Zelfs al ressorteert voorliggend verzoek gezien de verleende internationale bescherming niet onder het toepassingsgebied van de vigerende Dublinreglementering, dan nog kan het standpunt gewezen door de Raad *a fortiori* ook een relevante parameter uitmaken in hoofde van verzoekers die internationale bescherming werden toegekend, daar aangenomen kan worden dat hun juridisch statuut als beschermden er nog meer verankerd zijn en er met name ook in deze gevallen – en in lijn met het hoger gestelde – in beginsel vanuit gegaan kan worden dat de verleende bescherming effectief is en zij de nodige rechten kunnen doen gelden tenzij het tegendeel op concrete wijze wordt aangetoond.

2.8. Verzoekers vragen *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissingen zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

2.9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend twintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF